

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽¹⁾ 126. pants ir jāinterpretē tā, ka atsevišķais maksājums par cukuru ir atdalītais maksājums?
- 2) Vai Padomes Regulas Nr. 73/2009 126. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "kritēriji, ko attiecīgās dalībvalstis pieņēmušas 2006. un 2007. gadā" ietver atsauces laikposmu, ko attiecīgā dalībvalsts šajā laikā ir izvēlējusies, pamatojoties uz 143. ba panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 ⁽²⁾, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 319/2006 ⁽³⁾?

— pamatojoties uz LESD 256. pantu un 3. Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 56. pantu pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-548/08 *Total*/Eiropas Komisija;

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus;

— tādējādi atcelt Komisijas 2008. gada 1. oktobra Lēmumu C(2008) 5476, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.181 — Sveču vasks), ciktāl tas attiecas uz *Total*;

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270. 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 319/2006, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 58, 32. lpp.).

— pakārtoti, izmantot LESD 261. pantā paredzētās grozīšanas pilnvaras, lai samazinātu *Total* uzliktā naudas soda apmēru;

— katrā ziņā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas *Total* radušies saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības atbalstam tās iesniedzēja izvirza trīs primārus un trīs pakārtotus pamatus.

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi sacīkstes principu, vienā dienā taisot divus spriedumus, kā rezultātā ticis sagrozīts apelācijas sūdzības iesniedzējai piedēvētās atbildības raksturs un līdz ar to tā tikusi pastiprināta.

Otrkārt, tā norāda uz kļūdām tiesību piemērošanā saistībā ar Vispārējās tiesas sprieduma pamatojumu. Vispārējā tiesa, pirmām kārtām, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, veicot tiesiskuma pārbaudi, jo tā nav atcēlusi lēmumu Komisijas neizpildītā pienākuma norādīt pamatojumu dēļ. Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, īstenojot LESD 261. pantā paredzētās grozīšanas pilnvaras.

Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, īstenojot LESD 261. pantā paredzētās grozīšanas pilnvaras, jo tā ir atteikusies samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai piemērotā naudas soda apmēru līdz tādām pašām proporcijām, kā tās meitasuzņēmumam *Total Raffinage Marketing* piemērotais. Vispārējā tiesa, pirmām kārtām, neesot pareizi noteikusi savu grozīšanas pilnvaru robežas, izmainot apelācijas sūdzības iesniedzējas un tās meitasuzņēmuma atbildības solidāro un vienoto raksturu, kaut arī tai bija tiesības grozīt vienīgi naudas soda apmēru. Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-548/08 *Total SA*/Komisija 2013. gada 22. novembrī iesniedza *Total SA*

(Lieta C-597/13 P)

(2014/C 45/33)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Total SA* (pārstāvji — E. Morgan de Rivery un E. Lagathu, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— primāri:

tiesa nav ievērojusi Tiesas judikatūru par mātesuzņēmuma solidāro atbildību par meitasuzņēmuma pārkāpjošu rīcību, kā arī vienlīdzīguma, nediskriminācijas un samērīguma principus.

Ceturtkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja aicina Tiesu pakārtoti īstenot tai piešķirtās grozīšanas pilnvaras, lai naudas soda apmēru grozītu vai to atceltu.

Piektkārt, tā lūdz Tiesu ierobežoti grozīt naudas soda apmēru, lai to pielīdzinātu apmēram, kas lietā T-566/08 piespriests tās meitasuzņēmumam *Total Raffinage Marketing*.

Visbeidzot tā lūdz Tiesu grozīt naudas soda pamatsummu, lai to pielīdzinātu apmēram, kas lietā T-566/08 piespriests tās meitasuzņēmumam *Total Raffinage Marketing*, vai, pārsūdzības gadījumā, apmēram, kas tiks piespriests ar Tiesas spriedumu apelācijas lietā, ja tā uzskatītu, ka lieta ir izskatāmā stadijā, vai arī spriedumā, ko taisīs Vispārējā tiesa, ja Tiesa tai lietu nosūtīs atpakaļ.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-563/11 *Anboub*/Padome 2013. gada 25. novembrī iesniedza *Issam Anboub*

(Lieta C-605/13 P)

(2014/C 45/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Issam Anboub* (pārstāvji — J.-M. *Salva* un M.-A. *Bastin*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-563/11 *Issam Anboub*/Eiropas Savienības Padome;

— atzīt par prettiesisku lēmumu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējs ir iekļauts to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ekonomiskās sankcijas;

— atcelt lietā T-563/11 apstrīdētos lēmumus un regulas;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzējs izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Padome, ciktāl tā nav varējusi iesniegt pierādījumus par apelācijas sūdzības iesniedzēja atbalstu Sīrijas režīmam, ir pamatoti piemērojusi prezumpciju par to, ka Sīrijas galveno uzņēmumu vadītāji atbalstīja Sīrijas režīmu. Pamata pirmā daļa attiecas uz šādas prezumpcijas juridiskā pamata neesamību. Ierobežojošo pasākumu īpaši smagais un saistošais raksturs nepieļauj tos piemērot pamatojoties uz tādu prezumpciju, uz kuru atsaukties nav paredzēts nevienā reglamentējošā aktā. Pamata otrā daļa attiecas uz šīs prezumpcijas nesamērīgo raksturu salīdzinājumā ar izvirzīto mērķi, it īpaši ņemot vērā tās pārmērīgi plašo raksturu. Pamata trešā daļa attiecas uz šīs prezumpcijas neapstrīdamo raksturu. Iesniegt negatīvus pierādījumus, proti, ka atbalsts režīmam netika sniegts, būtu faktiski neiespējami un pozitīvu pierādījumu iesniegšanu par to, ka ir notikusi pretošanās režīmam, nevarētu pamatot uzskatīt par vienīgu veidu, lai pierādītu ka saikne ar šo režīmu nepastāvēja.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir lēmusi bez Padomes iesniegtajiem pierādījumiem. Ar otrā pamata pirmo daļu viņš apgalvo, pirmām kārtām, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neveicot normālu apstrīdēto lēmumu pārbaudi, un otrām kārtām, lemjot bez Padomes iesniegtiem pierādījumiem. Ar sava otrā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzējs izsaka iebildumu Vispārējai tiesai par to, ka tā pārsūdzētajā spriedumā nav noteikusi sodu par acīmredzamu sacīkstes principa un viņa tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Vispārējā tiesa Padomi esot atbrīvojusi no pienākuma iesniegt pierādījumus vai norādīt apstākļus, kas pamato minēto pierādījumu neizpaušanu, un esot pieļāvusi, ka Padome savu lēmumu var balstīt vienīgi pamatojoties uz prezumpciju, uz kuru tā turklāt nevarēja likumīgi atsaukties.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-396/10 *Zucchetti Rubinetteria*/Eiropas Komisija 2013. gada 27. novembrī iesniedza *Zucchetti Rubinetteria SpA*

(Lieta C-618/13 P)

(2014/C 45/35)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Zucchetti Rubinetteria SpA* (pārstāvji — M. *Condinanzi*, P. *Ziotti* un N. *Vasile*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija